

20 grudnia 1928 r.

A22b 5/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 9204.

Kl. 66 a 8.

Fritz Schulz
(Królewiec, Niemcy).

Nóż zabezpieczający skórę od uszkodzenia podczas zdzierania jej ze zwierzęcia.

Zgłoszono 27 lutego 1926 r.

Udzielono 1 sierpnia 1928 r.

Znane są noże o ostrzach tnących, otoczonych z obu stron powierzchniami tępeymi, które odsłaniają nieco same ostrze. W nożach tych cienka blaszka, spełniająca czynności noża, mieści się między dwiema powierzchniami i jest do nich przymocowana zapomocą śrubek lub inny podobny sposób. Taki sposób umocowania utrudnia wstawianie ostrza, przy ostrzeniu zaś, powierzchnie ochronne, otaczające z obu stron ostrze, podlegają często uszkodzeniom. Dlatego też dla naostrzenia noża należy blaszkę tnącą wyjąć, czyli każde ostrzenie jest połączone z koniecznością trudnego następnie zakładania noża pomiędzy powierzchnie ochronne.

Wynalazek niniejszy dotyczy noża, który zabezpiecza równomierne i pewne zdzieranie skóry, bez możliwości jej uszkodzenia

podczas zdzierania tak, że czynność tę może wykonywać nawet osoba niewprawna. Nóż według wynalazku zapewnia sprawne ściąganie skóry, a także i usuwanie sierści, dzięki czemu skóra taka przedstawia większą wartość.

Na zwyczajnem ostrzu umocowana jest przesuwalna płytką metalowa w sposób umożliwiający jej wymianę, która otacza ostrze na całej jego długości i odsłania bardzo mało jego krawędź. Ta płytką wymieniana jest przymocowana do noża zapomocą trzpienia, który przenika do otworu bagietowego na części grzbietowej noża. Poza tem przesuwalna płytką sięga swym ksiukiem do wgłębienia na trzonku noża i w tem położeniu utrzymuje ją przesuwny pierścień. Poza tem posiada ona stożkowy kształt oraz specjalny wykrój na wielki

palec ręki celem lepszego uchwycenia noża, a dalej wgłębienie, aby zmniejszyć jego ciężar. Nóż według wynalazku można wykonać w różnych odmianach, z których dwie przedstawione są na rysunku.

Fig. 1 uwidocznia widok ogólny noża do ściągania skóry, fig. 2 — widok noża z przodu z rękojeścią pokazaną w przekroju, fig. 3—przekrój poprzeczny noża wraz z przesuwaną płytką, fig. 4—przekrój górnej części rękojeści noża, fig. 5 — drugą odmianę wykonania noża.

Nóż zwykłego kształtu jest zaopatrzony w rękojeść *b* i w wymienną przesuwalną płytkę *c*, która jest nałożona na nóż *a* tak, że ostrze tnące *d* wystaje na całej swej długości poza krawędź płytki *c*. Przez płytkę przechodzi czop *e*, który dla zdjęcia jej należy przesunąć przez wykrój bagnetowy *f*, znajdujący się w pobliżu końca noża od strony przeciwnej ostrza *d*. Wtedy po przesunięciu tego czopa przez wykrój, płytka *c* przesuwa się o tyle, że można ją wyjąć z rękojeści *b*, ponieważ wówczas ksiuk *g* wychodzi z wgłębienia *h* w trzonku, w którym go utrzymuje pierścień przesuwny, zamocowany bądź zaciskiem, bądź też śrubkami.

Płytką *c* o powierzchni wypukłej *k* ma kształt stożkowy, a jej przekrój poprzeczny — kształt trójkąta.

W pobliżu trzonka, w płytce *c*, znajduje się wykrój *1* na wielki palec ręki, dzięki czemu nóż można pewniej uchwycić podczas ściągania skóry. Na stronie odwrotnej płytka ta posiada wgłębienie *m*, przylegające do części tylnej noża, wykonane w celu zmniejszenia jego ciężaru.

Dla pewnego osadzenia płytki *c* w nożu, czop *e* posiada główkę *n*, uniemożliwiającą bezpośrednie odjęcie płytki od ostrza, przyczem płytkę można umocować na nożu w rozmaity sposób w zależności od tego czy nóż, według wynalazku, jest przeznaczony dla osób pracujących ręką prawą czy też lewą. Mianowicie dla osób

pracujących ręką prawą płytka jest umieszczona, patrząc na nóż od jego części grzbietowej, po stronie lewej ostrza, zaś dla osób, pracujących ręką lewą, po stronie prawej, przyczem w obu tych przypadkach ostrze *d* wystaje poza krawędź płytki *c* tylko o 1 mm.

Wskutek takiego dogodnego umocowania płytki, ostrzenie noża i jego naprawienie jest ułatwione i może być uskuteczniane zapomocą kilkakrotnego toczenia noża kawałkiem stali.

Płytką z metalu lekkiego, np. z glinu, wyjmuje się dla ostrzenia noża. Płytkę taką można łatwo zwężać, ażeby mógł być zachowany 1 mm odstęp między krawędzią ostrza i krawędzią płytki. Nóż posiada tę zaletę, że dzięki wystawianiu ostrza o 1 mm poza płytkę wymienną, można podczas pracy jego wykorzystać całą jego długość, która może być dowolna.

Odmiana wynalazku, przedstawiona na fig. 5, polega jedynie na tem, że wykrój *1* na wielki palec mieści się nie na płaszczyźnie bocznej płytki, lecz na jej krawędzi tylnej. Umocowanie noża w rękojeści jest zwykłe.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nóż zabezpieczający skórę od uszkodzenia podczas jej ściągania ze zwierzęcia, składający się z odejmowanej płytki ochronnej, umocowanej na ostrzu noża tak, że wystaje ono na całej swej długości nieco poza krawędź płytki, znamieny tem, że płytka (*c*), umieszczona po jednej stronie noża (*a*), jest umocowana ruchomo w górnej jego części zapomocą bagnetowego zamknięcia (*f*, *e*), a u dołu zapomocą ksiuka (*g*) w wykroju (*h*) i pierścienia przesuwne (*i*), przyczem wykonana jest z materiału miękkiego, dzięki czemu można łatwo zwężać jej szerokość, aby w miarę zużycia ostrza noża przy ostrzeniu

wystawało ono zawsze nieco poza krawędź
płytki.

2. Nóż według zastrz. 1, znamien-
ny tem że na przesuwalnej płytce wymiennej
umieszczony jest wykrój (1) dla wielkiego

palca ręki, celem pewniejszego uchwyce-
nia noża.

Fritz Schulz.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig 1 Fig 2

Fig 5

